BIBLIOTEKA
Muzeum Ziemi Przemyskiej
Przemyśl, Pl. Czackiego 3

ROZKAZ Nr. 13.

Przemyśl, dnia 1. maja 1919.

1.

L. 2315/adj.

Urlop.

Udzielam jedn. ochot. plutonowemu Bąkowskiemu z Dow. 2 pułku szwoleżerów, Szwadronu lotnego, 14-dniowego urlopu do Wadowic w celu poratowania zdrowia, na podstawie świadectwa lekarskiego.

2.

L. 2313/adj.

Przyznanie prawa jednoroczniactwa.

Przyznaję szereg.: Malcowi Tadeuszowi, Tabaczyńskiemu Arturowi, Silarskiemu Tomaszowi, z grupy mjr. Godziejowskiego prawo jednoroczniactwa, na podstawie przedłożonych dokumentów.

3.

Rozkaz Nr. 87 z dnia 29/IV. 1919. O. W./Kwat. 269. Zaprowadzenie arkuszy ewidencyjnych dla żołnierzy.

Odnośnie do tut. rozp. O. W. Kwat. 185. pkt. 3. ogłoszonego w rozkazie Nr. 76. Kwat. z 7/IV. 1919, zarządza się jeszcze co następuje:

Na podstawie pkt. 3. na wstępie powołanego rozporządzenia, mają oddziały wojskowe po wypełnieniu arkuszy ewidencyjnych jeden egzemplarz (podwójny) zachować u siebie, zaś drugie egzemplarze (pojedyncze) przesyłać natychmiast wraz z imiennym wykazem do właściwej O. K. U.

Ponieważ w obszarze na wschód od powiatów polit.: Cieszanów, Jarosław, Przemyśl, Dobromil i Lisko położonych, dotychczas ani O. K. U. ani P. K. U. nie zostały ustanowione, przeto należy karty ewidencyjne ludzi pobranych w tym obszarze przesłać do Oddz. I. C. Kwat. w Przemyślu. (L. 1982 I. C.).

4.

Rozkaz Nr. 87. z dnia 29/IV. 1919. O. W./Kwat. 271. Postępowanie przy wypadkach odroczenia wykonania kary do czasu po demobilizacyi.

Sądy polowe przy zasądzeniu winnych wnioskują częstokroć na odłożenie wykonania kary do demobilizacyi. Ponieważ ze względów wojskowych postępowanie tego rodzaju jest bardzo wskazanem i ma wielkie znaczenie dla zasądzonych, jak i dla armii, przypominam obowiązujące w tej mierze przepisy.

W każdym wypadku odroczenie wykonania kary do czasu po demobilizacyi zawiadamia odnośny Sąd o tem przełożone Dowództwo zasądzonego, celem rozciągnięcia nad nim inwigilacyi co do sprawowania się. W razie nienagannego prowadzenia się zasądzonego i odznaczenia się w walce przed nieprzyjacielem przysługuje przełożonemu Dowództwu zasądzonego prawo postawienia wniosku Sądowi, który wyrok ogłosił, aby karę częściowo lub całkowicie zasądzonemu darować.

W celu zaprowadzenia ścisłej ewidencyi zasądzonych, którym wykonanie kary odroczono do czasu po demobilizacyi polecam:

1) Każdy Sąd winien we własnym zakresie prowadzić dokładny wykaz tych zasądzonych przez siebie, którym zwierzchnik sądowy zezwolił odcierpieć karę w czasie późniejszym.

2) Każdy Sąd winien o zasądzeniu podobnem i odnośnej decyzyi zwierzchnika sądowego zawiadomić właściwą prokuratoryę państwa i ewentualnie zaś późniejsze darowanie kary zgłosić w jak najkrótszym czasie tejże prokuratoryi.

3) Każdy oddział, w którego składzie znajdują się tacy zasądzeni, którym dozwolono karę odcierpieć w czasie późniejszym, winien prowadzić u siebie jaknajdokładniejszą ich ewidencyę przy swojej kadrze, która jest obowiązana na wypadek demobilizacyi tych zasądzonych, o ile im kara nie została darowana, oddać przed uwolnieniem z wojska, do dyspozycyi Sądu wyrokującego celem wykonania tego.

Powyższych przepisów należy ściśle przestrzegać. (L. 919. VI.).

5.

Rozkaz Nr. 87. z dnia 20/IV. 1919. O. W./Kwat. 273. Doniesienie do Sądów polowych.

Przypominam ponownie, że oddziały wojskowe odstawiające żołnierzy obwinionych o popełnienie czynu

karygodnego do Sądów polowych, winny odnośne doniesienie karne przesłać Sądowi przez eskortę odstawiającą aresztanta.

Na eskortę powinno się dobierać — o ile możności — tych ludzi, którzy byli świadkami czynu, o który został aresztant obwiniony — a to celem umożliwienia natychmiastowego rozpoczęcia śledztwa.

Aresztowani dostawieni do Sądu bez doniesienia nie mogą być w areszcie przytrzymywani i będą uwalniani. (L. 481. VI.)

6.

Rozkaz Nr. 87. z dnia 29/IV. 1919. O. W./Kwat. 274. Dokumenta podróży urzędników cywilnych.

Dowództwo W. P. na Gal. wsch. upoważniło Prezydya i Naczelnictwa wszystkich władz rządowych do wystawiania dla swoich urzędników dokumentów podróży dla jazd ściśle służbowych.

Dokumenta te dają ich posiadaczom pierszeństwo przed innymi podróżnymi cywilnymi.

Dokumenta te mogą opiewać tylko na jazdy za opłatą (nie mogą być knedytowane).

Wojskowe organa kontrolne i kolejowe urzędy ruchu, winny posiadaczom tych dokumentów udzielić w razie potrzeby pomocy. Dokumenty wystawione przez władze cywilne, a opiewające na jazdę kredytowaną należy zatrzymać, a posiadaczy ich odstawić do najbliższego dowództwa dworca. (L. 214. VI.).

7.

Rozkaz Nr. 87. z dnia 29/IV. 1919. O. W./Kwat. 275. Rozkaz dla słuchaczy med. wet.

Wszyscy słuchacze med. weter., pełniący służbę lekarsko-weterynarską przy Oddziałach podległych D. W. P. na Gal. wsch., przedłożą Oddziałowi IX. Weterynaryat Kwat. D. W. P. na Gal. wsch., najdalej do 2 tygodni osobiste dokumenta wojskowe (b. Leg. polsk., b. armii austro-węg., niem. i ros.) oraz poświadczenia ze strony Rektoratu Akademii weter. wzgl. Instytutu weter., w których odbywali studya, co do ilości wysłuchanych półroczy. (L. 601. IX.)

8.

Rozkaz Nr. 87 z dnia 29/IV 1919. I. 217. — O wypłacaniu poborów oficerom i urzędnikom wojskowym, nieprzyjętym jeszcze formalnie do Wojska Polskiego.

Dz. R. W. Nr. 30. z dnia 18. marca 1919. I. p. 978.

Oficerom i urzędnikom wojskowym, którzy chociaż przez Dz. R. W. nie przeszli, jednak ze względu na stosunki służby i konieczność zostali w służbie zatrzymani, wypłacać należy pełne pobory wraz z dodatkiem na wyekwipowanie.

Rozkaz D. W. P. na Gal. Wsch. Nr. 22. z 24./I. 1919. pkt. I. 40. do nich nie odnosi się (L. 9719. VIII.)

9.

Rozkaz Nr. 87. z dnia 29/VI. 1919. I. 218. — O poborach żandarmów i szereg. straży granicznej za czas patrolowania ponad 12 godzin.

Dz. R. W. Nr. 34. z dnia 27. kwietnia 1919. pkt. 1122.

Żandarmom i szeregowym Straży granicznej za czas patrolowania ponad 12. godzin wolno zaliczyć pobory jak za podróż t. j. dyeta 6 Mk. obok strawnego. Rozkaz Dow. na Gal. Wsch. z dnia 10. marca 1919. Nr. 58. pkt. I. 139. (L. 9723. VII.)

10.

Dz. R. W. 42/19. Pkt. 1370.

Pobory za czas niewoli.

A. Oficerowie.

§ 1. W wypadku dostania się oficera do niewoli właściwa Komisya Kasowa wstrzymuje wypłatę jego poborów z dniem najbliższego terminu wypłaty, po dostaniu się do niewoli.

§ 2. Komisya Kasowa przesyła następnie wszelkie mające wpływ na pobory, dokumenty danego oficera (książka poborów, względnie uwierzytelnienie) do Dowództwa właściwego oddziału zapasowego z wyszczególnieniem wszelkich dat co do pobranych, względnie zaległych poborów.

§ 3. Komisye Kasowe właściwych oddziałów zapasowych prowadzą dokładną ewidencyę oficerów przebywających w niewoli, ich dokumentów w sprawie poborów, oraz ciążących na nich długów i wierzytelności skarbowych.

§ 4. Po powrocie z niewoli oficer ma być poddany dochodzeniom sądu honorowego i o ile te wykażą, że oficer popadł w niewolę nie z własnej winy, otrzymuje:

a) jeżeli niewola trwała do 4 tygodni — pełne pobory wraz z strawnem i dodatkiem drożyźnianym od dnia dostania się do niewoli;

b) jeżeli trwała ponad 4 tygodnie — tylko płacę zasadniczą właściwego stopnia (bez strawnego i dodatków).

W wypadkach a) i b) należy potrącić z otrzymanych poborów pobrane w niewoli zaliczki.

§ 5. O ile oficer w chwili dostania się do niewoli miał przy sobie pieniądze skarbowe, Komisya Kasowa po ustaleniu wysokości gotówki, przekazuje je jako dług skarbowy wraz z dokumentami (jak w § 2) Komisyi Kasowej właściwego oddziału zapasowego, która prowadzi ewidencyę tych pieniędzy w formie długu skarbowego. Po powrocie z niewoli pieniądze te mają być potrącone z zaległych poborów, o ile oficer nie złoży formalnego wyrachowania.

§ 6. Oficerom, którzy z własnej inicyatywy uciekli z niewoli, należy zwrócić koszta połączone z ucieczką na podstawie odpowiedniej deklaracyi i kosztorysu przedłożonego przez oficera.

Zatwierdzenie takiej wypłaty zastrzeżone jest wyłącznie Ministerstwu Spraw Wojskowych (Departament Gospodarczy).

§ 7. Dodatek na wyekwipowanie może być wypłacony powtórnie tylko za zezwoleniem Ministerstwa Spraw Wojskowych, jeżeli oficer wykaże, że w chwili dostania się do niewoli całe swoje wyekwipowanie polowe utracił, a po powrocie z niewoli dalej czynnie służy.

§ 8. Należytości rodzin oficerów jeńców traktowane są osobno.

B. Szeregowi.

§ 9. Prawo do żołdu ustaje z końcem dekady, w której żołnierz dostał się do niewoli.

§ 10. Po powrocie z niewoli i przeprowadzeniu dochodzeń analogicznych jak w § 4 otrzymują szeregowi pełny żołd właściwej szarży z potrąceniem zaliczek pobranych w niewoli.

§ 11. W wypadku samorzutnej ucieczki z niewoli, miarodajnem jest postanowienie § 6.

Wypłatę uskutecznia Komisya Kasowa właściwego oddziału zapasowego według dat podanych przez oddział, z którego żołnierz dostał się do niewoli.

§ 12. Wypłatę zatwierdza odnośna Intendantura Generalnego Okręgu.

§ 13. Co do potrąceń z zaległych poborów za niewolę ukraińską, miarodajną jest umowa między P. K. Rządz. w Galicyi i przedstawicielami rządu Zachodnio-Ukraińskiej Republiki, podana do wiadomości O. G.: w innych wypadkach wydane będą osobne zarządzenia.

Za zgodność:
CIBICKI, por.
szef adjutantury.

ZIELIŃSKI m. p.
Jen. i Dow.

AWIZO:

1.

Na depeszę powitalną 3 Dyw. piech. Leg. do wojsk gen. Hallera w chwili przybycia do Polski nadeszła następująca odpowiedź: Dziękuję serdecznie za radość jaką sprawiło mi powitanie trzeciej Dywizyi Legionów Polskich i Jej Dowódcy wraz z wojskiem pragnę w jednym szeregu z Wami stanąć na straży granic niepodległej Ojczyzny. Cześć! *HALLER.*

2.

Obejmując szefostwo Sztabu 3-ciej Dywizyi Legionów, dumny jestem, że spotkał mnie zaszczyt zająć tak zaszczytne i odpowiedzialne stanowisko przy tej właśnie Dywizyi, której oficerowie i żołnierze jedni z pierwszych stanęli z własnej woli do szeregów, aby walczyć dla dobra Polski.

Niechaj każdy, zawsze i wszędzie, pamięta, że bronimy granic ukochanej Polski, walczymy dla jej jaknajlepszego rozkwitu i rozwoju i że tylko pracą wspólną, począwszy od najwyższego a skończywszy u najniższego, dać nam może to, do czego dążymy.

W tej myśli witam wszystkich i pozdrawiam żołnierskiem „Cześć!“ Do widzenia przy pracy!!!

Kpt. Włodarski.